

[Oluf Johansen.]

bedst kunne ske ved den Udvalgsbehandling, vi nu skal have. Jeg skal derfor ikke ved denne Lejlighed gaa stærkt ind paa vore Ønsker med Hensyn til Enkeltheder. Jeg skal dog nævne, at jeg har hørt et Par sjællandske Kommissionsformænd fremsætte Ønsker, som det vilde forekomme mig rimeligt at tage Hensyn til.

Der er forskellige Ting, som disse Folk, der arbejder med Jordlovgivningen ude i det praktiske Liv, ønsker ændret paa Grundlag af indhøstede Erfaringer. Der er f. Eks. Tillægslaanene. Det ærede Medlem Hr. Nielsen Mann var inde paa, at en Del af disse Tillægslaan virkede for tyngende. Det stiller sig efter min Mening noget forskelligt efter de forskellige Love. Der er en Form for Tillægslaan, som ydes til Brug, der er for smaa, men som ikke i Forvejen er Statshusmandsbrug; disse Laan afdrages med 1 pCt. aarlig. Skal derimod bestaaende Statshusmandsbrug, som er for smaa, have Tillægslaan, bliver det paa det Vilkaar, at Afdragsperioden kommer til at falde sammen med Hovedlaanets, og det vil i mange Tilfælde betyde næsten uoverkommelige Vanskeligheder for disse Mennesker. Dertil kommer, at den Pantsætningsramme, som er fastsat — saa vidt jeg husker 14 000 Kr. —, maaske er lidt snæver, saa at man skulde gaa højere op.

Jeg vilde gerne have rettet en Forespørgsel til den højtærede Landbrugsminister angaaende de smaa, de indeklemt Husmænd og angaaende Jordkøb og Sammenlægning. Det vilde være udmærket nu at faa et Overblik over, hvor langt fremad man er naaet paa dette Omraade, og hvilke Erfaringer med Hensyn til Vanskeligheder og fremtidige Retningslinier Lovgivningsmagten paa dette Omraade har indvundet.

Jeg har et Spørgsmaal til. Jeg finder, at der maaske var Grund til at overveje et Ønske, som jeg har hørt fremført saavel i Husmandsforeningskredse som i Landboforeningskredse med Hensyn til Valget af de to Kommissionsmedlemmer ude i Amterne. Det foregaar paa den Maade, at Landboforeningerne og Husmandsforeningerne hver indstiller 3 Medlemmer og 3 Suppleanter, og Amtsraadet vælger saa 1 Medlem og 1 Suppleant fra hver Side. Det er ikke uberettiget, naar man i Landboforeningskredse og i Husmandsforeningskredse siger: Naar vi er samlet for at gøre Indstilling om et Kommissionsmedlem, var det saa ikke det rimeligste, at vi fik Lov til at vælge Manden i Stedet for at indstille 3 for

Amtsraadet at vælge imellem; thi har vi en Mand, som vi bestemt ønsker valgt, saa er det rimeligt, at det netop bliver ham.

Denne Revision af Husmandsloven kommer paa et Tidspunkt, da store Beskæftigelsesforslag ligger paa Rigsdagens Bord, og jeg vilde have fundet det rimeligt, om man havde vurderet denne Lov i Forbindelse med disse Forslag. Ved disse Lovforslag om øget Beskæftigelse spejdes der efter Beskæftigelsesmuligheder paa mange vidt forskellige Omraader, men ingen af de Ting, man spejder efter, strejfer Udstykningsomraadet, og derfor ser jeg med nogen Forbavselse, at man ikke i det foreliggende Lovforslag har givet Mulighed for en noget større Udstykning. Naar der ydes 2 000 Kr. mere i Laan til hver Ejendom, og naar Husmandsstederne efter alles Ønske og efter Tendensen i hele vor Praktisering af Jordlovgivningen bliver større og større, idet vi er gaaet fra 10 Tønder Lands Stedet til 15 Tønder Lands Stedet som det ønskelige, er det ikke umiddelbart indlysende, at man er i Stand til at holde den samme Udstykning vedlige.

Jeg stiller da Spørgsmaalet: Hvorfor dette Maadehold paa et Tidspunkt, hvor kæmpestore Tilskud ydes til Fremme af Beskæftigelsen, til Landvinding og til øget Produktion? Forholdene er usikre, vil man sige. Det er de vel altid, men ikke mere usikre landbrugsmæssigt set, end at man ved, at Landbrugspriserne stiger, og at Efterspørgselen efter Landbrugsejendomme maa begrænses ved en Lovgivning, der hindrer den frie Pantebehaftelse. Vel ved vi ikke i Dag, hvorledes vore Produktionsforhold vil blive i Fremtiden, men meget i Tiden minder om de Forhold, der saa stærkt kaldte paa Jordlovene af 4. Oktober 1919. Det er dyrt at starte, vil man sige, og det skal erkendes, men det er ikke nær saa dyrt at starte et Statshusmandsbrug nu, som da de første Hjem efter 1919-Lovene rejstes. Det er dyrt at samle en Kvægbesætning, det erkender jeg, men det hjælper noget paa det, at der i Dag paa Grund af de forringede Høstmuligheder skal indkøbes et Par Køer mindre til et saadant Sted. Svinebesætningen er da i hvert Fald billigere at faa i Gang, og Redskaber har Statshusmænd altid hjulpet sig med, som Forholdene bød. Er Byggeriet en Nøgleindustri, er Udstykning det saa meget mere. Ikke blot Bygearbejdet binder Arbejdskraft, men ved Starten af et Husmandsbrug bliver een Familie for bestandig fjernet fra Arbejdsløshedstallet. Dertil kommer saa Køb af Vogn,